

nen. Maar dat is niet helemaal waar. Mijn transitie gaat mij veranderen, ook vanbinnen. Toch heb ik hoop. Ik ben sterk. Heel sterk! Een groot deel van mijn leven heb ik mijn gevoelens systematisch en structureel weggestopt. Er komt een nieuwe periode aan.

Heb ik zelf de interesse van jongen willen zijn gecompenseerd, weggedrukt door alle gebeurtenissen in mijn leven? Of zat en zit het gewoon in me? Ik denk dat ik het heel lang weggedrukt, verdrongen en verstopst heb. De gevoelens van mezelf een man voelen zit wel degelijk in mijzelf! En logisch wanneer anderen denken dat het te snel gaat, maar ik ben al jaren met dit proces bezig. Zij nog maar net.

Mijn lichamelijke geslacht is continu in strijd met mijn geestelijke geslacht. Ik wil niet langer achteruit of stilstaan, maar vooruit. Het is iets waar ik veel over nadenk. Bijna ieder moment van de dag. Is mijn gender mannelijk? Ja. Ben ik uiterlijk een man? Nee. Nog niet. Non-binair? Nee ook niet. Ik ben nog geen man, maar tegelijk ook weer wel. Ik hink met elk been nog een beetje in een ander vakje. Ik begrijp de mannelijke gevoelens, hun humor, hun taal, en zelfs hoe ze kijken naar een vrouw. Ik wil een van hen zijn. Erbij horen. Ik heb geleerd om vrouw te zijn. Het is me met de paplepel ingegoten. Maar ook weer niet. Er waren altijd tegenstrijdigheden. Ik word vaak als jongeman en mijnheer aangesproken. Dit vind ik fijn. Maar wanneer ze mijn stem horen, verontschuldigen ze zich en zeggen vervolgens mevrouw. Dat vind ik dan jammer.

Leven voor anderen (60 jaar tot heden)

Mijn leven lang
Het gevoel
Te leven voor anderen
Voldoen aan de normen
En waarden
Van anderen
Waar was ik
In dit alles
Waar zat ik
In deze draaimolen
Onzichtbaar zichtbaar
Meedraaiend
Me stevig vastklampend
Bang om te vallen
Waar was mijn
Eigen leven
In deze wirwar van
Veeleisendheid
Daar
In dat andere
Leven
Dat niet van mij was
Zat ik ver weg
Verborgen
Diep in mezelf
Eenzaam en onbegrepen
De molen draaide wel door
Met zijn toeters en bellen
Mijn leven draaide
Haar of zijn eigen
Kleine cirkeltje
Zichtbaar onzichtbaar
Stilletjes schreeuwend

Pleasend naar anderen
Om begrip, liefde en
Aandacht
Alles voor de ander
En ik verdween
In de grijze mist
Zoekend naar mezelf
Wetend dat die er was
Ergens ver verborgen
En ja, daar...
Langzaam kwam die
Boven
Zichtbaar aan de
Oppervlakte
Eindelijk mijn eigen geluid
Mijn eigen stem
Mijn eigen leven
Het was er wel degelijk
Altijd al geweest
Nu aan het groeien
En bloeien
Tot wasdom
Aan 't komen
Een glimlach begint
Zich te vormen
Om mijn mond
Want ik herken mezelf
Als eigen en wonderschoon
Individu
Om voor anderen
Te leven
Ik ben zichtbaar, zichtbaar
Voor mezelf!
En de ander